

סנסציה באופנה...



הלכה
לציפורניים
פאר
תוצרת ארה"ב

פרסום מלניק



משלוחי פרחים לכל רחבי העולם

סדור זרי כלות, סלסלות, ומרפסות במומחיות
התיעצות בכל בעיות הגננות חנם

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי
המערות והמהלך: תל אביב, גליקסון 8, טלפון 26785, ת.ד.
136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, ת"א
פיו 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

בעל שארירוח ונאמן" — כך אמרה הנבחרת
יעל רייז (העולם הזה 1208).
הרשו לי לשאול אחכם שלא אחת: האם
הנבחרת יעל סוכנה להינשט לערבי בעל
אותו התכונות?

האם זו שאלה או הצעה?

פרוגרם ופרשה

ברשימה, בסערת היצרים" (העולם הזה
1207), סואשמת המפלגה הפרוגרסיבית כ"מ,
שרתת עקבית של הפלג הבוגוריוני במ
מא"י. כן נטען נגד הפרוגרסיבים שהם
היו, הראשונים שדרשו להוציא את הדיון
מוערת החוץ והבטחון.
המינוח המעליב בסיגנון "משרתים" הוא
כמובן מינוח על אחריות העתון, ואין בו,
לדעתי, כדי להוסיף לבירור העניין. אבל זהו
כמובן עניין של טעם.
לאחר ש"הפרשה" הניעה ליריעת הציבור,
שאלו גם הפרוגרסיבים את עצמם — יחד
עם כל המפלגות — היכן ניתן להעלותה
על מנת לדעת את הפרטים מפי הנוגעים
ברב, ולסדר את
המסקנה היתה שבי
התחשב באופייה —
פרשה הנוגעת למע
רכת הבטחון — מקום
בירורה באותו הפר
רום של הכנסת, הי
מוסדר להכנסת את
הפיקוח הפרלמנטרי
על מערכת הבטחון
דהיינו ועדת
החוץ והבטחון של
הכנסת.

לפי מיטב ידיעתי
ת, חספה עמדה זו
יותר את שאיפתו
של מר לבן, להגיע
לבירור נרחב של הי
נושא בפורום ציבורי,
מאשר זו של מר בן
נוריון. בנידון זה לא, "שירתנו", איפוא, את
מרבית המפלגות, ובניניהן מפלגות הי
אופוזיציה, מיכמו עמדה רומה, באורח מוס
סד, רק לאחר החלטת הפרוגרסיבים.
אבל עם התפתחות הפרשה והסתעפותה,
התברר שבצד הציבורי-הפרלמנטרי, קיים גם
צד בעל אופי משפטי, המחייב, אולי, ביי
רור ובדיקה למי כללי המורדורה המשפ
טית, ומיני העניין יצריד אולי הליכים
משפטיים כגון האפשרות לחייב הופעת עדים,
אפשרות השבעתם, עיון במיטמכים סוריים
ביותר, מי מעלה על הדעת שמוסד מורכב
מ19 חברים, שאחדים אי מתחלפים מדי
פעם בפעם, מסוגל לשבת גם כמוסד בעל
סמכות משפטית, הפועל למי מורדורה משי
מית? מתי והיכן מעל ביתרין בדיקה
כזה?

נוכח עובדה חדשה זו, שלא היתה ידועה
עם סודם, היה ברור שהמודבר למעשה בי
שני נושאים, מהם אחד חדש, ומכאן ההכי
רח בחלוקת הנושא. האפקט הציבורי-הפר
למנטרי, הנוגע ליחסים בין הרשות האזר
חית לבין מערכת הבטחון, מקום בירורו כי
וועדת החוץ והבטחון של הכנסת, ואילו על
ועדת השרים, שהענין, לעבור על כל הי
חומר — כולל הסודי ביותר — כדי לחוות
דעה ברבר צורת ההמשך של הטיפול בב
עיות הספציפיות של הפרשה כגון: מי
נתן את ההוראה? וזאת — סתור תיאום עם
ועדת החוץ והבטחון? ואכן, יו"ר וועדת
שרים, השר מנחם רוזן, הופיע בפני הוועדה
ובקשתו ככיוון זה זכתה לאוזן קשבת.
אחרי שהעניין נדון בוועדת החוץ והבטחון,
עורר הדים כה נרחבים בציבור, והוא מוס
נה עתה לאפיקים מעשיים, האם ניתן עוד
להניד שהפרוגרסיבים הוציאו את העניין
מוועדת החוץ והבטחון?

לפי מיטב ידיעתי, תבע מר בוגוריון ככל
התוקף ועדת חקירה משפטית — ולא ועדת
שרים. כמו כן ביקש הספקה מוחלטת של
הדיונים בוועדת החוץ והבטחון. נוכח העמ
דה שנקטנו, בניגוד לדעתו של מר בוגור
יון, האם ניתן עוד להניד שהיינו "משרתו"
של ראש הממשלה?

יצחק ארצי, המזכיר הכללי של
המפלגה הפרוגרסיבית, תל אביב

מארידן והפסיכיים

נהייתי לקרוא את בדיחתו של מר חיים
שטרן על ההבדל בין הפסיכוי והברויטי
(העולם הזה 1209). המותר לי להחזיר לו
כנפולו ולענות לו בבדיחה אחרת על
אותו נושא?
הנכדוטי בונה ארמונות באוויר. הסכיי
זופרני נר בהם. הפסיכויטי הורס אותם.
ד"ר י. לויט, תל אביב
ואילו הפסיכויטי אוליטקן גובה את שכר
הדירה.

רשימה נאה פירסמתם על סאווה-הכוכות
של העם היהודי (העולם הזה 1209).
שמעתי שמאירליו מונרו, אליוס טייגור
ומיי כרים נפשו פעם בהתחלת מסיבת
קוסטיל. כאשר החל האולם להתמלא, אמרה
מאירליו לחברותיה: "בואו נדבר באידיש"
כדי שלא יבינו אותנו כל השקסעס האלה"
רחל גולדין, תל אביב

★ ★ ★
מערכת "העולם הזה" החלה כי
חקירה יסודית על המצב בבתי
הסוהר הישראליים, על פי תלונות
מסוימות שהגיעו אליה. המערכת
פונה אל האסירים המשוחררים,
וכן אל קרוביהם של האסירים הי
נוכחיים, שיש להם תלונות על
המצב בבתי הסוהר, להעבירן בי
צירוף מלוא הפרטים למערכת.
מקורות כל החומר שיתקבל ייש
מר כמוד כמזום.

מישטרור

ברצוני להגיב על קבלת ההקלטות החש
איות במשפט סלמון (העולם הזה 1208).
ברור שאין רשות למיטרה לפרוץ לרשות
היחיד לכל מטרה שהיא, אולם נזיפת השר
מס לא העלה ולא תוריד סאומה, כי אנו
חיים במדינת מישטרור.

בתור סכנאי ובעל מכשירי הקלטה ברצוני
לציין שאפשרויות הוויז בעזרת מכשירי ההק
לטה הן בלתי סובלנות. דוגמה משומה: אדם
אומר, "אני לא ננבתי" מוחקים את ה"לא".
ונמצא, "אני ננבתי".

לא פעם, בשעה שהקלטתי סקול ישראלי
קמע מפרשנות, הכולל קטעים מוקלטים של
אישים עונים, ככל העולם, חורתי מעם
ומעמיים על ההקלטה והרגשתי בזיופים,
בשינויים ובתחלופות ברברי האישים ש
הוקלטו.

על אחת כמה וכמה, כאשר משטרת יש
ראל מבאה את ההקלטה. אני נותן אסון
כעד נרוש סורי אחר ההקלטה כזאת.
(בגלל סיכויים להגירתי מן הארץ, והי
חשש שדואר ישראל יפתח את סכתבי, לא
צינתי את שמי וכתובתי.)

אנטי-תורכיה

בשעה שנחמק איוה נאצי מופת מאדמת
ארגנטינה, הערישה זו עולמות, החל בי
אולם וכלה בנירוש שגורי ישראל.
מאיר, שורה הכללה מדאגנה, חסרת
הסבר, מצדה של ממשלת ישראל כלמי ארץ
לאיירויות תורכיה. ספק אם ביכולתנו
למצוא ענין באותה ארץ, החיה ברפוסים
של ימי הביניים, ואילו הצדק השורר שם
עלול לעורר צחוקם של תושבינו הפראיים של
היבנות האסריקה.

אם התורכי נשאר תורכי, מוסב שיך
מארגנו, ויחשף לעצמו פרינות אחרות הי
עוברות על העקרונות, היום ראשי-ממשלה,
סחר על מסליל-הנאשמים, מחרתים לגרדום.
לנו אסור היה לסבול הפקרות מושעת
מצדם של פיראטים מושעים, הנהנים מנוש
פניה רשמית, אשר בעמיה נאנקו במחשכים
חמשה צעירים נועזים, המוציאים להם מן
המים בזיפת אפס ומחרמים חיהם כהחמרה
ללא הפסק, במלאם שרות לאומי ממדרגה
ראשונה, סר תחילה.

תדע אירופה כולה מתחתה של המדינה
הפסגטת את נבולה הרדופי-מורח. ידע
העולם כולו שהושבי ישראל ערבים זה
לזה, ואינם כדוריי-משחק בידי משתעשעים
חסרי-אחריות. ידעו תושבי ישראל שיותר
אין לירוא מהתורכי הבזוי, אשר מצץ לשר
דמם של החלוצים העבריים בארץ. נצמצץ
עליהם מבלי לחשוב מעמיים.

טעות יפאנית

אינני יודע מי הוא הפרופסור שעור לכס
לענות על הסכתה היפאנית, אך הוא בור
ועם-הארץ ועושה שגיאות נוראות. הונב



נכון לא נכון

הקטן בהכרה הראשונה של המלה "מכתב",
אינו צריך למנות ימינה אלא שמאלה
עמי אמיתי, תל אביב

העולם הזה מודה לקורא אמיתי, הפרופסור
שלנו הודה בסעותו והיא תתוקן במכתבים
הנודדים הבאים.

הנודדים הנודד

הופעתה לסובה מן הטעם הטוב שבלט
בכתבה שלכם על הנודדים (העולם הזה
1209). הצלחתם להגיש נושא זה, שכל כך
קל לעשותו לפרוגרסיבי, בצורה המראה
את ויסוי של הרעיון ואת מוהרו.
כנודדים מושבע, המניש מזה שנים כי
חוסר מודון מתאים בישראל — האוכל
לבקשכם ליוזם מיפעל כזה?

חיים בראלי, חיפה

כתובות, בבקשה

אברהם הרצברג, נתניה
נודיסט שיכור, ולא מיון,
פנש נודיסטית יפתעיו.
"אני אוהב אותך" קרא.
השיבה זו: "אני רואה".

יוסי גיל, נהריה
אחרי נארקומניה, קלמטומניה, נימסומניה
וגראפומניה — עכשו גם עירומניה!
אסתר סגל, ירושלים

מה שבטוח, בטוח

במודר, "הוו" (העולם הזה 1203), תחת
הכותרת "מה שבטוח" לא בטוח, נאמר
כי מר צבי רוזנשטיין מנתניה, היכה במוס
ברז נובה של קרוהביטות, שבא להסדיר
עמו את התנאים הסוציאליים עבור פועליו.
הכתבה מבוססת על עובדות שמעולם לא
קרו. הדבר מעב בשמו הטוב כאורת בכלל,
ובכתבה-ההסתדרות כפרס.
רות וילל, עורכת-ד"ן, תל אביב

העולם הזה מצטער כי הקטע, שהתבסס על
פירסום של בטאון הסתדרותי מקומי, לא
התאים לעובדות, מבקש את סליחת הקורא
רוזנשטיין.

חתן ליעד

"אין לי כל התנגדות להינשא לכושי,
אם הוא רק ימצא חן בעיני, ואם יהיה אדם